

ла; *vingt*, (вени); двадесътъ; *doigt*, (доа), пръстъ; *étang*, (станъ) водоберъ, (хаузт); *hapeng* скъбрица; *leg*, (ле); за въщаниесъ да е въжддоенъ ч и ф ии тоци И. (1)

—пі от предъ **е** и **и** произнося се като българск: жюпри-
мѣри: *age*, (ажъ); и возрасть; *agit*, (ажиръ); идѣйствовамъ и по
предъ **а**, **о**, **у** и **и** предъ безгласните букви **g** се произно-
ся като българск: **г**; жюпри: *gater*, развалимъ (ратѣ); *au-
guste*, (огъсть), державній и прочионожка (жътвад) зидъцъ.

Gn се произнося като **и** мѣгко; жюпри: *gagnier* (ганѣ) пичемлѣк, *digne*, (динь достойній и проч: исключаватъ се обаче отъ това обще правило слова: *instagnant*, (стагнанъ), стояцій; *slagation*, (стагнаціонъ) запиране, *incognito*, (ин-
когнито) и проч: въ които **gn** се произнося като българското **ги**.
(зидъ) 7). **H** (и) въобщѣ не се произнося или се поль-глас-
на: *homme*, (омъ) чловѣкъ; *hôpital*, (опиталъ), болница; но
ако подиря-та огласна сен произнося съ тѣло, то тогава
H се произнося като българск: **х** и френски сен зове: *haz-
pirée*. Примѣри: *haine* (хенъ); завистъ; *hache* (хашъ) бра-
два и проч: и зидъкъ (зидъ) зоненоци съ эн възки
—оци 8).

Предъ **m** и **n** произнося се като **é** както *in-
grat* (енгра), неблагодарній; (*impatience*, (енпасиансъ), нечи-
терѣніе). — Ото това общо правило вирочемъ: иматнѣколко
исключение: а) ако подиря **m** слѣдова другонѣ, той **é** си ос-
тава неизмѣнено и се произнося като **i** и **e**: *immortel*, (им-
мортель), безсмертній; б) ако подиря **n** слѣдова другое или
H, то тѣ такъ не се измѣнява; он. оп: *innocence*, (инносансъ),
невинностъ: *inhumain*, (инхуменъ) безчеловѣченъ; отъ възпо-
добногъ **i** не се измѣнява, ако подиря **o** или **u** слѣдова една
гласна буква, (акто:); *imagination*, (имажинаціонъ) вообра-
женіе; *inimitié* (инимитіе) непріятелство и иное (ю, ю.)
и т. д.

9). Двойното **NN** произнося съ многото **и** подиръ
ai, **ei** и **ou**. Он. оп: *travailler* (траваїе) работъ; *edeiller* (е-
вейїе) и сабуждамъ; *genouillier*, (женуїе) колѣнопреклонямъ.
Подобно се произносе **NN** въ слова-та: *fille* (фий), глашетъ;
briller (брїе) свѣтили и проч: оако да зоненоци съ эн

10). **M** преди **b**, **r** и **p** произнося се като **v**; и, **и**: *emblème* (амблемъ); *emploi* (анимои); служба и проч: Също
m се произнося не чисто като **m** и то като **v** кога се (нами-
ра предъ едно друго **m**; или на окрайната **m** кое слово.
Впрочемъ трѣбала се забѣлжи че въ всички-тѣ случа-
ни зоненоци съ зоненоци отъ яз. възъ покънамъ